

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Велико Търново, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО, ВТОРИ
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети декември
през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ СТОЯНОВА

Членове: АЛЕКСАНДЪР ЛЮДМ.
ГРИГОРОВ
Диана Василева

при участието на секретаря ГАЛЯ Г. СТАНЧЕВА
в присъствието на прокурора М. Т. О. Д. Янк. Л.
като разглежда докладваното от Диана Василева Наказателно дело за
възобновяване № 20234000600322 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искане на осъденото лице Н. К. И.,
подадено чрез адв. Д. М. за възобновяване наказателното производство по
внохд № 101/2023г. по описа на Габровски окръжен съд, на основание чл.422
,ал.1, т.5.от НПК.

В искането, подадено от адвокат М. са наведени доводи за допуснати
съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на закона и
явна несправедливост на наложеното наказание. Сочи се, че постановеното
от въззивната инстанция решение противоречи на материалния закон, тъй
като е приел, че са налице достатъчно доказателства, които категорично
установявали, че подсъдимият е извършил престъплението, в което е
обвинен. В разпоредбата на чл.343б, ал.3 от НК не било предвидено доказване
употребата на наркотични вещества да става по „надлежащия ред“, както е
предвидено за употребата на алкохол, като това можело да стане с всички
допустими от НПК доказателства. Било видно, че във взетата проба от
биологичен материал /урина/ на подсъдимия нямало наличие на метаболити

на наркотични вещества. Налице били писмени медицински доказателства, от които било видно, че констатациите на техническото средство не са правилни, като съобразно Методическите указания е видно, че същото е всичко друго, но не и безпогрешно. В случая били налице данни, от които било видно, че дори и да се приеме за валидна направената проба, то за нея имало явно обяснение, което било дискредитирано от съдилищата. Вещите лица не изключвали хипотезата пробата с техническото средство да е позитивирала именно в резултат на отпиване от процесната бутилка, като в този случай деянието не би било общественоопасно.

Сочи се, че пробата с дрегера е извършена от лице, за което нямало безспорни доказателства, че разполага с компетентност да борави с техническото средство. Приложеният по делото протокол за обучение не създавал нужната сигурност, тъй като по делото било установено, че служителя е нарушил изискванията за тестване на водачите, като не е осъществил същото на място. Наред с това по делото нямало писмени доказателства, които да проследят цялата хронология от значими факти, които да установяват валидно и компетентно използване на техническото средство.

На следващо място се сочи, че решението е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като съдът не е изследвал обективно, всестранно и пълно доказателствата по делото и не е разкрил обективната истина в съответствие със задълженията на съда по чл.13, 14 и 107, ал.5 от НПК. Съдът не е подложил на обстоен анализ доказателствата по делото, като се е задоволил с общи и абстрактни изречения да формулира изводите си. Кредитирани са доказателства, които са недостатъчни и противоречиви; не са обсъдени всички доводи и възражения на защитата и е установена фактическа обстановка, изцяло съвпадаща с обстоятелствената част на обвинителния акт, без да е подложен на внимателен анализ доказателствения материал по делото.

На следващо място се сочи, че наложеното на И. наказание се явява явно несправедливо и прекомерно тежко, тъй като поведението му не е със завишена степен на обществена опасност, с него не е застрашил останалите участници в движението, което налагало определяне на наказанието при условията на чл.55 от НК към минималния законов размер.

Направени са три алтернативни искания: да се отмени решението, постановено по въззивното дело и се постанови акт, с който И. да бъде оправдан; да се отмени решението и делото да се върне за ново разглеждане или да се намали размера на наложеното наказание.

В съдебно заседание представителите на Великотърновска апелативна прокуратура оспорват искането. Сочат, че не са допуснати твърдяните нарушения на процесуалните правила и материалния закон, като излага доводите си за това. Считат и , че наложеното на осъденото лице наказание е справедливо определено. Молят да се остави без уважение искането за възобновяване на наказателното производство.

Осъденото лице Н. И., въпреки дадената му възможност, не се явява в съдебно заседание и не взема становище по направеното искане.

Защитникът на осъденото лице- адв. Д.М. поддържа искането за възобновяване с наведените доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и явна несправедливост на наложеното наказание. Моли същото да бъде уважено, в смисъла, в който са направени алтернативните искания.

Настоящият състав на АС- В.Търново, след като обсъди основанията, изложени в искането на осъденото лице, взе предвид становището на страните и след проверка на данните по внохд №101/2023г. по описа на Габровски окръжен съд, с решение по което е потвърдена присъда по нохд № 287/2022г. на Севлиевски районен съд, в рамките на правомощията си, намери за установено следното:

Искането за възобновяване на наказателното производство е процесуално допустимо. Предмет на същото е акт, попадащ в категорията на визираните в чл.419 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК. Искането е направено от правоимащо лице и в установения по чл.421, ал.3 от НПК срок.

Разгледано по същество, съдът намира искането за неоснователно, по следните съображения:

С присъда № 10 от 28.02.2023г. постановена по нохд № 287/2022г. по описа на Севлиевски районен съд Н. К. И. от гр.Габрово е признат за виновен

в това, че на 19.03.2022г., около 22.55ч., в гр.Севлиево, по ***** управлявал л.автомобил „Ауди А“ с шведска регистрация, след употреба на наркотично вещество- метамфетамин, установено по надлежния ред- с техническо средство, като деянието е извършено повторно, поради което и на основание чл.343б, ал.4 във вр.с ал.3 във вр.с чл.28, ал.1 и чл.55, ал.1, т.1 от НК е осъден на десет месеца лишаване от свобода, което да търпи при първоначален общ режим и глоба в размер на двеста и петдесет лева.

На основание чл.343г във вр.с чл.37, ал.1 т.7 от НК подсъдимият е лишен от право да управлява МПС за срок от една година. Приложена е разпоредбата на чл.59, ал.4 от НК.

На основание чл.68, ал.1 от НК е приведено в изпълнение наложеното му с определение от 20.04.2021г. наказание от осем месеца лишаване от свобода, което да търпи при първоначален общ режим.

Съдът се е произнесъл по вещественото доказателство и разноските по делото.

По жалба на подсъдимия Н. И., подадена чрез защитника му, срещу посочената присъда е образувано ВНОХД № 101/2023г. по описа на Габровски окръжен съд. С Решение № 79 от 03.11.2023г. по същото дело въззивният съд е потвърдил присъдата на РС- Севлиево.

На първо място искането за възобновяване се основава на чл.422, ал.1, т.5 от НПК, като се излагат съображения в подкрепа на заявено касационно основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК, което е предвидено в закона като основание за възобновяване чрез препращането в чл.422, ал.1, т.5 от НПК.

Настоящият съдебен състав намира за неоснователни доводите, посочени в подкрепа на касационното основание по чл.348, ал.1, т.2 от НПК. При преценка за наличието на това основание следва да се отчете, че възобновяването на наказателно дело е извънреден способ за контрол на влязла в сила присъда, акт, ползващ се със стабилитет и изпълняемост. Целта на производството е да установи наличието на предвидените в закона основания за възобновяване, имайки предвид стабилитета на влезлия в сила съдебен акт. Такива основания, с оглед на направеното оплакване, биха били допуснати при постановяване на акта нарушения на процесуалните правила във връзка с доказателствената дейност на съдилищата, които да са се отразили съществено на процесуалните права на страните и които пороци да

поставят под съмнение законосъобразността на постановения съдебен акт. Извършената от настоящия състав проверка сочи, че такива нарушения не се констатира по настоящото дело.

Оплакването за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила е развито във връзка с оценката на доказателствата, направена от решаващите съдилища. Следва да бъде отбелязано, че в производството по възобновяване на наказателно дело за съда по възобновяването не съществува възможност нито да контролира, нито да подменя вътрешното убеждение на инстанционните съдилища, а може да провери само дали то е законосъобразно формирано. Не е допустимо също да се проверява обосноваността на съдебния акт, защото фактическата необоснованост не е самостоятелно касационно основание. Проверката в това производство, при наведените в искането оплаквания във връзка с доказателствената дейност на съдилищата, се ограничава до спазване на процесуалните правила за събиране и оценка на доказателствата и средствата за тяхното установяване, както и изпълнението на задължението за обективно, пълно и всестранно изясняване обстоятелствата по делото.

Извършвайки тази преценка, настоящият съдебен състав намира, че не могат да бъдат възприети направените в искането оплаквания във връзка с кредитирането на доказателствата и тяхната оценка. Доказателствената дейност на инстанциите по същество не сочи на пороци при събиране, проверка и оценка на доказателствата и средствата за тяхното установяване. Събрани са относимите и допустими доказателства, като анализа им е позволил формирането на правилни изводи по фактите. Съдилищата не са игнорирали или превратно тълкували доказателствените източници. Даден е мотивирано обоснован отговор кои доказателства се кредитират с доверие и кои не, като е направен цялостен анализ на същите.

Неоснователно е възражението, че съдът не е взел предвид събраните на ДП писмени доказателства, от които било видно, че във взетата проба от биологичен материал/ урина/ на подсъдимия нямало наличие на метаболити на наркотични вещества. Видно от мотивите на въззивното решение е, че съдът е обсъдил посочените писмени доказателства, като е дал подробен отговор защо не ги приема като годни и защо не приема, че същите опровергават резултатите на техническото средство. Съдът правилно е приел,

че представените в ДП писмени доказателства не са събрани по установения процесуален ред, поради което не са годни и не могат да бъдат противопоставени на резултатите, установени с техническото средство. Още повече, че последните съвпадат и със заключението на съдебната химикотоксологична експертиза, което не е било оспорено от страните по делото.

Неоснователно е и възражението, че съдът е дискредитирал обяснението на подсъдимия за отпиване на вода от бутилка в автомобила, по който начин можело да е попаднало и наркотичното вещество в организма му. Съдът от стр. 10 до стр. 12 от съдебното решение е подложил на обсъждане дадените от подсъдимия обяснения в посочената насока и направените във връзка с това възражения от страна на защитата му. Съпоставяйки обясненията на подсъдимия с останалите гласни и писмени доказателства по делото, както и заключението на съдебната експертиза, съдът е дал правилен и обоснован отговор защо не приема, че наркотичното вещество е попаднало в организма на подсъдимия именно при отпиване на вода от процесната бутилка.

В решението на съда е даден отговор и на въпросите свързани с изправността на техническото средство, с което е извършена пробата, относно компетентността на полицейския служител, който я е извършил, относно мястото, където е била извършена пробата, като в тази насока са обсъдени задълбочено всички доказателства по делото. Настоящият съдебен състав не намира решението да е опорочено при извършването на посочената дейност.

Неоснователно е и възражението за допуснато нарушение по смисъла на чл.107, ал.2 от НПК, което да е компроментирало разкриването на обективната истина. Възражението в тази насока е основано на факта на отказ на въззивния съд да допусне преразпит на св.Севдалин Иванов и да изиска справка от НИМХ. Това възражение би могло да съставлява аргумент за процесуално нарушение, съществено ограничаващо правата на подсъдимия, ако е довело до неизясняване на релевантни за правилното решаване на делото въпроси. В принципен план съдилищата разполагат с процесуална автономия, преценявайки колко и какви доказателства да допуснат и да приобщят по делото, с цел постигане на обективната истина. Когато прецени, че правнорелевантните факти са безспорно установени чрез събраните вече и проверени доказателства и отхвърли искането за събиране на допълнителна

информация за тези факти, съдът не допуска процесуално нарушение. Въззивния съд мотивирано е отговорил на искането на защитата на подсъдимия за допускане на преразпит на свидетеля Иванов и изискване на посочената справка. По отношение на поисканата справка съдът е приел, че същата няма отношение към предмета на доказване, вкл. и за начина и мястото на провеждане на изследването с техническото средство. По отношение на поискания преразпит е прието, че свидетелят достатъчно подробно е възпроизвел възприятията си, които са материализирани в протокола от съдебното заседание пред първоинстанционния съд. Доводите на въззивния съд се споделят от настоящия състав. С оглед на това, че съгласно Наредба №1 от 2017г. за реда за установяване на концентрация на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техните аналози, не се съдържа задължително изискване пробата да се извършва веднага и точно на мястото, където е спряно МПС за проверка, а така също и, че подсъдимият е бил спрян в близост до РУ- Севлиево, то исканата справка за това какви са били метеорологичните условия към инкриминираната дата, е неотносимо към предмета на доказване. По отношение свидетеля Иванов, следва да се посочи и, че същият е бил разпитан подробно в хода на съдебното следствие пред първата инстанция, като това е станало в присъствието на подсъдимия и защитника му. Страните са имали пълната възможност да му задават въпроси, което са и сторили, видно от изложеното в съдебния протокол.

Неоснователен е и довода за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, свързано с нарушение на чл.339, ал.2 от НПК, а именно липса на мотиви на въззивното решение.

В нормата на чл.339, ал.2 във вр.с ал.1 от НПК е определено какво трябва да е съдържанието на въззивното решение, което въззивната инстанция постановява при потвърждаване на първоинстанционната присъда. Съгласно посочената разпоредба в акта следва да се посочи по чия жалба или протест се произнася въззивния съд, тяхното кратко съдържание, доводите на страните, основното съдържание на присъдата, основанията поради които не приема доводите, изложени в подкрепа на жалбата или протеста и своето собствено решение по тях. Достатъчно е от акта да е ясно видимо, че съдът е изпълнил задължението си да извърши цялостна проверка на правилността и законосъобразността на оспорената пред него първоинстанционна присъда и

да е лесно проследим процеса, по който е формирал вътрешното си убеждение, относно доказателстваната обезпеченост на обвинението, изводите му по приложимото право и съответното наказание. Прегледът на въззивното решение налага извода, че контролният съд е спазил стандарта, очертан в нормата на чл.339, ал.2 от НПК относно неговото съдържание. В решението подробно са изложени фактическите обстоятелства и доказателствата, на базата на които са установени, правните изводи по отношение на прието за извършено престъпно деяние, приложимия материален закон и съображенията относно наложеното наказание. Действително, в една част мотивите на въззивното решение относно установената фактическа обстановка, се препокриват с изложената такава в обвинителния акт и съответно в мотивите на присъдата, но това не налага извод за допуснато нарушение на посочената норма, тъй като е ясна волята на въззивната инстанция, която е извършила и собствена преценка на доказателствените източници и е направила своите фактически и правни изводи, които съответстват и на тези приети от прокурора и първата инстанция. Начинът на структуриране и излагане на мотивите от въззивния съд не поставя каквото и да било съмнение за допуснато нарушение на чл.339, ал.2 от НПК.

На следващо място следва да се посочи, че в мотивите си въззивният съд е дал изчерпателен и обоснован отговор на всички възражения, направени от защитата на подсъдимия и е аргументирал в пълна степен своите съображения за достигнатия фактически и правен извод по делото. Това, че защитата не е удовлетворена от отговорите на съда, по никакъв начин не води до липса на мотиви на съдебния акт.

В искането е наведен довод и за неправилно приложение на материалния закон, като видно от изложените доводи е, че всъщност се прави възражение свързано с доказателствената дейност на въззивната инстанция, на което бе даден отговор по-горе. Въззивния съд, като е съобразил нормативните разпоредби, както и всички събрани писмени и гласни доказателства е дал мотивиран отговор защо приема, че извършеното от подсъдимия деяние е съставомерно по чл.343б, ал.4 във вр. с ал.3 от НК. Правилни са изводите на съда, че на процесната дата подсъдимият И. е управлявал МПС след употреба на наркотично вещество- метамфетамин, установено с техническо средство. Налице е и квалифициращия признак по

ал.4, а именно, че деянието е извършено повторно.

Правилни са изводите на инстанционните съдилища, че деянието е извършено от подсъдимия при пряк умисъл.

В искането се релевира и основание за възобновяване поради явна несправедливост на наложеното на осъденото лице наказание. Съдът намира искането за неоснователно. Инстанционните съдилища, при своето произнасяне, са отчели в пълнота всички обстоятелства обуславящи наказателната отговорност на подсъдимия И.. Отчетени са степента на обществена опасност на деянието, ниската степен на обществена опасност на личността на подсъдимия, трудовата му ангажираност, направените макар и частични признания, младата му възраст. При тези обстоятелства на подсъдимия е наложено наказание при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК, а именно от десет месеца лишаване от свобода, както и глоба в размер на 250лв. Настоящият съдебен състав, с оглед данните по делото намира, че не са налице основания, които налагат намаляване размера на наказанието лишаване от свобода. Сочените в искането смекчаващи обстоятелства са отчетени в достатъчна степен, като именно те са дали основание съдът да приложи нормата на чл.55 от НК.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира искането за възобновяване на наказателното производство по делото за неоснователно, поради което и на основание чл.426 във вр.с чл.354, ал.1, т.1 от НПК

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения Н. К. И. с ЕГН ***** от гр.Габрово за възобновяване на ВНОХД №101/2023г. по описа на Окръжен съд- Габрово, с решение по което е потвърдена присъда по нохд № 287/2022г. по описа на СевлиеВСки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____